

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 71/21
Luxemburg, 29 aprilie 2021

Hotărârea în cauza C-383/19
Powiat Ostrowski/Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny

Încheierea unui contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto este obligatorie atunci când vehiculul în cauză este înmatriculat într-un stat membru și nu a fost retras în mod legal din circulație

O asemenea obligație nu poate fi exclusă pentru simplul fapt că, la un moment dat, un vehicul înmatriculat nu este apt să circule din cauza stării sale tehnice

La 7 februarie 2018, Powiat Ostrowski (Districtul Ostrów, Polonia), colectivitate locală poloneză, a devenit proprietar pe cale judiciară, în temeiul unei decizii de confiscare, a unui vehicul înmatriculat în Polonia. Ca urmare a notificării acestei decizii, la 20 aprilie 2018, districtul a asigurat vehiculul începând cu următoarea zi lucrătoare a administrației, și anume luni, 23 aprilie 2018.

Având în vedere starea tehnică defectuoasă a acestuia, Powiat Ostrowski a decis ca vehiculul să fie trimis la casare, în vederea distrugerii. Pe baza certificatului eliberat de centrul de casare, radierea vehiculului a avut loc la 22 iunie 2018.

La 10 iulie 2018, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (Fondul de Garantare a Asigurarilor, Polonia) a aplicat Powiat Ostrowski o amendă de 4 200 zloți polonezi (PLN) (aproximativ 933 de euro) pentru neîndeplinirea obligației de a încheia un contract de asigurare de răspundere civilă auto pentru acest vehicul pentru perioada 7 februarie-22 aprilie 2018.

Powiat Ostrowski a sesizat Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim (Tribunalul Districtual din Ostrów Wielkopolski), cu o acțiune în constatarea faptului că, în perioada în litigiu, acesta nu avea obligația de a asigura vehiculul. Instanța menționată a solicitat Curții să stabilească existența unei obligații de a încheia un contract de asigurare de răspundere civilă¹ pentru un vehicul înmatriculat într-un stat membru, care se află pe un teren privat, nu este apt să circule din cauza stării sale tehnice și, ca urmare a deciziei proprietarului său, este destinat distrugerii.

Prin hotărârea pronunțată azi, Curtea a statuat că încheierea unui contract de asigurare de răspundere civilă auto este obligatorie atunci când vehiculul în cauză este înmatriculat într-un stat membru, în cazul în care acest vehicul nu a fost retras în mod legal din circulație, în conformitate cu reglementarea națională aplicabilă.

Aprecierea Curții

În primul rând, Curtea arată că încheierea unui contract de asigurare de răspundere civilă auto este, în principiu, obligatorie pentru un vehicul înmatriculat într-un stat membru, care se află pe un teren privat și este destinat distrugerii ca urmare a deciziei proprietarului său, chiar dacă, la un moment dat, acest vehicul nu este apt să circule din cauza stării sale tehnice.

¹ Articolul 3 primul paragraf din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO 2009, L 263, p. 11).

În această privință, Curtea amintește că noțiunea de „vehicul”² este obiectivă și independentă de utilizarea care se dă sau care se poate da vehiculului în cauză ori de intenția proprietarului sau a unei alte persoane de a-l utiliza în mod efectiv.

Or, starea tehnică a unui vehicul poate varia în timp, iar eventuala reparare a acestuia depinde de factori subiectivi, precum voința proprietarului sau a deținătorului acestuia de a efectua sau de a solicita efectuarea reparațiilor necesare și disponibilitatea bugetului necesar în acest scop. În consecință, dacă simplul fapt că, la un moment dat, un vehicul nu este apt să circule ar fi suficient să îl lipsească de calitatea sa de vehicul și să îl excepteze de la obligația de asigurare, caracterul obiectiv al acestei noțiuni de „vehicul” ar fi repus în discuție. În plus, obligația de asigurare³ nu este legată de utilizarea vehiculului ca mijloc de transport la un moment dat, nici de chestiunea dacă vehiculul în discuție a cauzat prejudicii. Prin urmare, obligația de asigurare nu poate fi exclusă pentru simplul fapt că, la un moment dat, un vehicul înmatriculat nu este apt să circule din cauza stării sale tehnice și, prin urmare, nu este apt să cauzeze un prejudiciu, chiar dacă este astfel de la transferul dreptului de proprietate asupra sa. De asemenea, intenția proprietarului sau a unei alte persoane de a distruge vehiculul nu permite în sine să se considere că acesta își pierde calitatea de „vehicul” și este exceptat în acest mod de la obligația de asigurare. Astfel, calificarea drept „vehicul” și domeniul de aplicare al obligației de asigurare nu pot depinde de acești factori subiectivi, deoarece s-ar aduce de asemenea atingere previzibilității, stabilității și continuității obligației menționate, a cărei respectare este totuși necesară pentru a asigura securitatea juridică.

În al doilea rând, Curtea statuează că obligația, de principiu, de a asigura un vehicul înmatriculat într-un stat membru, care se află pe un teren privat și este destinat distrugerii de către proprietarul său, chiar dacă, la un moment dat, nu este apt să circule din cauza stării sale tehnice, se impune, pe de o parte, pentru a asigura protecția victimelor accidentelor rutiere, având în vedere că intervenția organismului de despăgubire a pagubelor materiale sau a vătămărilor corporale cauzate de un vehicul neasigurat⁴ este prevăzută numai în cazurile în care încheierea asigurării este obligatorie. Astfel, această interpretare garantează că victimele menționate sunt, în orice caz, despăgubite fie de asigurător, în temeiul unui contract încheiat în acest scop, fie de organismul de despăgubire în cazul în care vehiculul implicat în accident nu a fost asigurat sau atunci când acest vehicul nu a fost identificat. Pe de altă parte, ea permite să se asigure în cea mai mare măsură posibilă respectarea obiectivului care urmărește garantarea liberei circulații atât a vehiculelor care staționează în mod obișnuit pe teritoriul Uniunii, cât și a persoanelor care se află la bordul acestora. Astfel, doar atunci când se asigură o protecție solidă a potențialelor victime ale accidentelor rutiere se poate cere statelor membre⁵ să se abțină de la efectuarea unui control sistematic al asigurării vehiculelor care intră pe teritoriul lor de pe teritoriul unui alt stat membru, ceea ce este esențial pentru a garanta această liberă circulație.

În al treilea rând, Curtea precizează că, pentru ca un vehicul să fie exceptat de la obligația de asigurare, acesta trebuie să fie retras în mod oficial din circulație, în conformitate cu reglementarea națională aplicabilă. Astfel, deși înmatricularea unui vehicul certifică în principiu capacitatea de a circula a acestuia și, prin urmare, de a fi utilizat ca mijloc de transport, un vehicul înmatriculat poate fi, în mod obiectiv, definitiv inapt să circule din cauza stării sale tehnice defectuoase. Constatarea acestei incapacități de a circula și cea a pierderii calității sale de „vehicul” trebuie efectuate însă în mod obiectiv. În această privință, deși radierea înmatriculării vehiculului poate constitui o astfel de constatare obiectivă, dreptul Uniunii⁶ nu prevede modul în care un vehicul poate fi retras în mod legal din circulație. Prin urmare, această retragere poate fi constatată, potrivit reglementării naționale aplicabile, în alt mod decât prin radierea înmatriculării vehiculului în cauză.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze

² Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2009/103.

³ Articolul 3 primul paragraf din Directiva 2009/103.

⁴ Articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2009/103.

⁵ Articolul 4 din Directiva 2009/103.

⁶ Directiva 2009/103.

cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536